

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Iobum desperatis & insanabilibus morbis afflictum fuisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

verbis: à planta pedis, usque ad verticem eius. Etsi enim vlcus nominetur, tamen eadem prauorum humorum disturbatio, & pugna aut sanguinis corruptio, in diuersis corporis partibus, quorum temperies dissimilari est, morbos diuersos potuit efficere. Nec sanè eodem morbi genere caro, cutis, ossa, viscera, laborare possunt. Rectè enim Hippocrates ait: *Morborum omnium unus & idem modus est: locus verò ipse eorum differentiam facit. Quare videmus quidem morbos inter se nihil simile habere, propter diuersitatem scilicet, cum sit tamen una morborum species, & causa quoque eadem* Etiam si autem, iuxta naturæ modum rectè doceat Galenus, fieri non posse, vt homo omnes sui corporis partes affectas habeat, tamen in Iob, præter naturæ consuetudinem, & arte diabolica factum est, vt omni ex parte doleret, quasi lanceis, ita acutis doloribus vndique confossus. Hinc ipse ait: *Circumdedit me lanceis suis, & posuit me quasi signam, & scopum crebris iaculis petendum.* Consuetæ sanè naturæ lege, contrarij morbi simul in humano corpore inueniri numquam potuerunt, quia aut ex causis contrarijs oriuntur, aut quòd vnus morbus alteri soleat esse medicina, vel alio modo repugnet; à malo tamen genio in Iobo etiam cōtrarij morbi procurati putantur. Cùm enim ille sit mille artifex, potuit vnus partis actionem in aliam impedire, aut prauis humoris fluxum concitare vel sistere; vel etiam actiua passiuis coniungere, aut remouere. Nam ignis facer, & ardentes herpes, quibus exurit caro, & velut carbo nigricat, è quibus non modò vermes, aut aliæ bestiolæ naturaliter gigni nequeunt, verùm etiam si geniti essent, necessariò interirent, & exurentur: & tamen Iob pariter ardebat totus, pariterque fœdi humoris copia profluente, scatebat vermibus, & exustus sanie manabat. Poterat autem facilè Panurgus ille, & pro multis, & pro diuersis morbis materiam comparare. Certè atrabilis idonea est vlcibus pessimis, lepræ, elephantiasi, mororibus, vermibus, tumoribus, interdum etiam pleuritidi, alijsque præsentaneis malis efficiendis.

V I.

Equibus principijs duo corollaria consequuntur, nimirum, & insanabilibus, & mortiferis morbis Iobum affectum fuisse. De desperatis & insanabilibus morbis ita loquitur Origenes:

*Percussit*Hippocrat.
lib. de flatib.

Iob. 16. 13.

Percussit insanabili plaga, in qua superflua erat omnis medicorum per-
 vitia atq; sapientia. Sicut enim nullum argumentum illuminare po-
 terat tenebrosam atque lamentabilem Egyptiorum noctem; ita nulla
 medicamina curare poterant sanissimam illam diaboli plagam. Par-
 ticulatim autem tradit Galenus, quod leprosum jam est, nullam
 curationem habere; quemadmodum & desperata quædam atq;
 maligna ulcera, qualibus coopertum fuisse Iobum dubitari non
 potest. De mortiferis morbis id negat Caietanus, quia diabolo
 dictum est: *animam illius serua*, quasi diceretur: *noli illi lethalem*
morbum inferre. Sed probabilius est, dæmoni tantum prohibi-
 tum fuisse, ne vitam auferret, etiamsi mortiferos illi morbos
 inferret, qui ex se vitam interemissent, nisi ab eo cohibiti fuis-
 sent. Illi enim præcepto: *animam illius serua*: satisfacerebat, si satan
 nec violentas Iobo manus iniecisset eum occidendo; nec princi-
 pes corporis partes, in quibus sunt vitæ functiones necessariae,
 cor videlicet ac cerebrum ita affecisset, ut necessariò inde mors
 sequeretur: Quare cum diabolo permissum esset, ut etiam eos
 morbos omnes efficeret, qui ex specie, aut potestate malignita-
 teque sua exitiales forent, etsi non necessariò peremptorij sint
 semper, sed tantum ut plurimum, tales agminatim immisit: aut
 si etiam immisit eos, qui certò interimunt, potuit tamen eos re-
 frænare, ne cor, aliamue principem partem opprimerent.

His ita constitutis, Ioan. de Pineda, qui morbos huius viri
 doctissimè & accuratissimè est prosecutus, primò grauitatem,
 deinde & species morborum; atque idcirco, quantum passus sit
 Iob, demonstrat. Quia enim est magna in rebus naturalibus
 dæmonis vis, summa malitia, credibilissimum est, insidiatorem
 illum Iobo morbos ex ratione sua acutos, & qui alijs breui dierum
 periodo incidere vitam solent, ut pleuritidem, febres ardentes,
 anginam, fauciumque phlegmonem immisisse; tum etiam, quos
 diuturnos appellant, tabem, renum morbum, marcorem, &c. nec
 solum apparentiâ magnos, ut vlcus, quod vnum dicebatur, etsi
 totum corpus occuparet; sed etiam effectu grauissimos, videlicet
 neruorum, musculorum, aliarumque partium internarum con-
 tusionem. Hinc ipse exclamat, se tantis doloribus perferendis
 non esse parem. *Qua est enim fortitudo mea, ut sustineam?* Item: Iob. 16. 11.

Ty 2

Dies

Galen. de
 compos me-
 dic. per ge-
 nera. lib. 6.
 cap. 2.

V II.
 Ioan. Pined.
 in cap. 1.
 Iob. v. 7. & 8.